

Els Voluntaris per la llengua als instituts

Durant aquest curs l'APELLC ha estat impulsant els Voluntaris per la llengua als instituts perquè creiem i, a partir de la demanda, se'ns fa evident, que no es resol tot amb les aules d'acollida. És cert que les aules d'acollida són una eina eficaç per ajudar l'alumnat nouvingut a introduir-se a la llengua pròpia del país on es troba, de fet, són una eina indispensable per tal de donar-li un cop de mà i ajudar-lo en la seva arribada aquí; però encara cal impulsar més aquesta eina, la llengua catalana, per fer-la realment vàlida als ulls d'aquest alumnat que, sovint, només l'utilitza a les aules o fins i tot només a l'aula d'acollida. D'aquí que, si se li busca un company de la mateixa escola amb qui pugui compartir certes hores d'esbarjo parlant en català, a més d'oferir-li la possibilitat de conèixer nova gent, s'adonarà que aquesta llengua no només li és realment útil, sinó que també li serveix tant per als àmbits més formals com per als més lúdics.

Miquel Àngel Pradilla, professor de Filologia Catalana de la URV, va matisar en una jornada que vam fer a la Facultat de Lletres, precisament per parlar dels Voluntaris per la llengua als instituts, el passat 9 de maig, que com que els professors esdevenen la imatge de la repressió, perquè fan que els alumnes estudiïn i segueixin les seves directrius, el català, que és la llengua que utilitzen, esdevé la llengua d'aquesta repressió i, per això, és normal que a l'hora del pati, l'alumnat utilitzi una altra llengua: l'espanyola. És important, doncs, mostrar que amb català també es pot jugar, que el català és una llengua útil per a tots els àmbits, no només a l'alumnat nouvingut sinó a la totalitat de l'alumnat; així, doncs, amb els Voluntaris per la llengua als instituts es mata, com col·loquialment es diu, dos pardals d'un tret.

A més, però, cal tenir en compte que l'alumnat de batxillerat queda fora de les aules d'acollida i que també en aquests cursos hi ha inscrits alumnes nouvinguts; per tant, en aquest cas, encara és més recomanable que a aquests alumnes se'ls assigni un voluntari lingüístic que els ajudi en l'aprenentatge del català.

El voluntari lingüístic, cal matisar-ho, mai no ha de fer la tasca d'un professor, sinó, senzillament, la d'algú que conversa en català amb aquella persona nouvinguda per tal d'ajudar-lo a posar en pràctica allò que ja hauria de saber però que potser li costa posar-ho en pràctica, bé perquè li fa vergonya, bé perquè —per múltiples motius possibles— no té l'opció de fer-ho.

En definitiva, doncs, aquesta és una bona aposta per als instituts; com també seria una bona aposta, en relació a la situació que després es trobaran als instituts, que les escoles de primària utilitzessin la tercera hora, que en principi s'havia de dedicar al castellà, per promoure el català, sobretot en zones especialment mancades d'un bon coneixement de la llengua catalana o de la presència de molta població immigrada, per poder-los donar un cop de mà en el seu aprenentatge.

Agnès Toda i Bonet
APELLC